TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

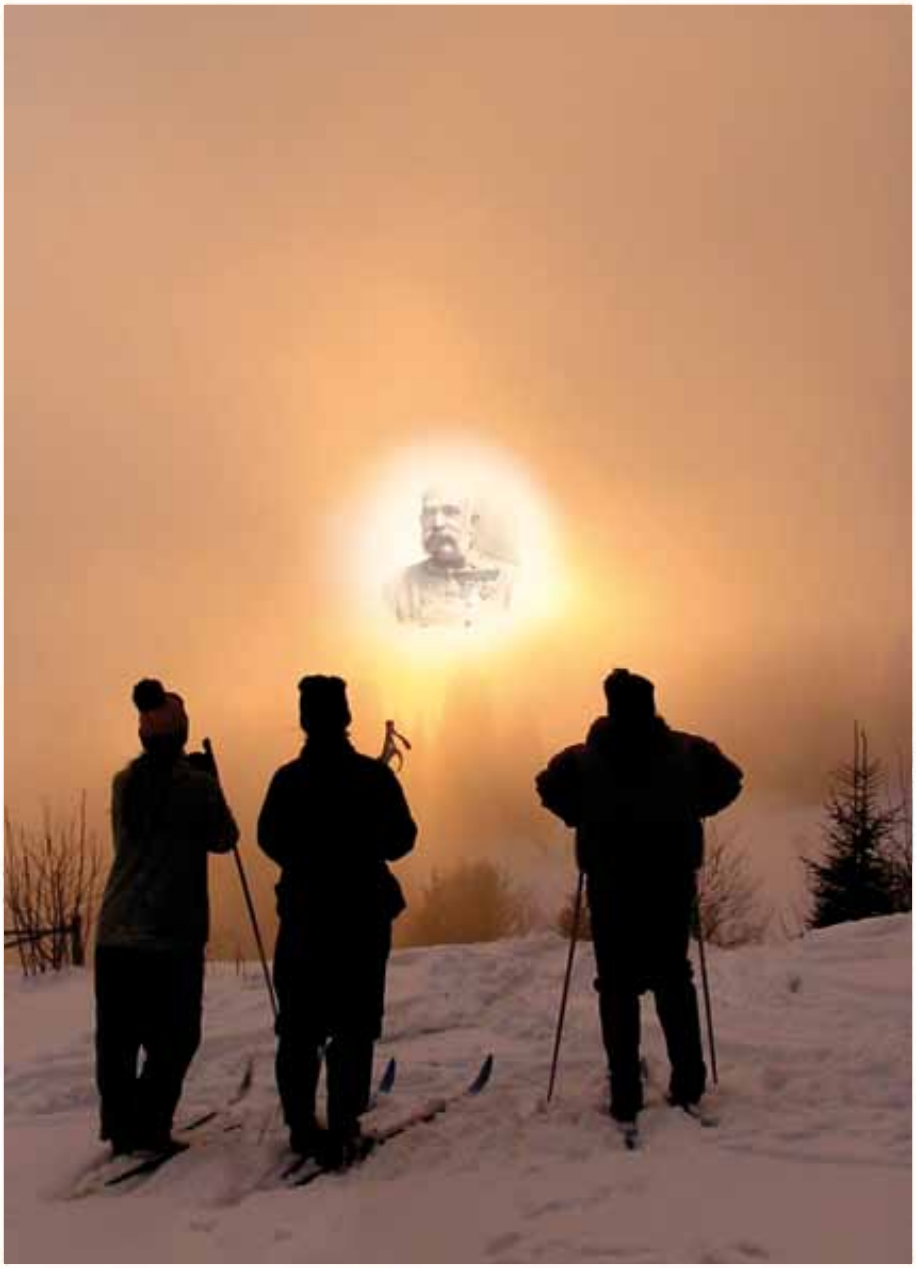

20 let Asociace TOM

20

LEDEN 2011

TOM
Celým rokem suchou stezkou,
za jeden provaz...
PF 2011

PF 2011

My se udržíme!
PF
2011
TOM
TOM 19029 Klub lesní moudrosti
Roudnice nad Labem

TURISTICKÝ ODDÍL MLÁDEŽE
MIKULÁŠOVICE

Veselé Vánoce
a šťastný
nový rok
přeje
TURISTICKÝ ODDÍL MLÁDEŽE
VODÁCKÝ ODDÍL
DELFÍN
PF 2011

Víc barev, víc radosti
More colours, more happiness
skaut
Pf 2011

Pour feliciter
2011
Turistický oddíl mládeže Mikulášovice

PF
2011
TOM
ROBINSONI
PODĚBRADY

PAPRSEK
PF 2011

Ilustrační foto: Václava Hušková

OBSAH
leden 2011

str. 4 Zvítězili jsme nad upíry, Jana Dvořáčková, Ocenění vedoucí TOM, Jiří Homolka
str. 5 Zavírání řeky Úhlavy 2010, H. Žambůrková a D. Švihlová
str. 6 Mlýn vám může klapat už v létě!, ton 65 let BVÚ, Rosťa Kašovský
str. 7 Kterak nám hasiči zachránili tábor, Jiří Magasanik Delfíni na Sněhu, Tomáš Beňo
str. 8 Ve Svitavách vládne tomík…, Tomáš Novotný
str. 9 30. letní sraz Tomíků, Tomáš Fúsek
str. 10 Lvíčci na Polaně, Vratislav Cvejn
str. 11 Přechod smůly, Michael Paprota Vánoční pohár, Milan Ťuky Hrstka Adventní čas, Soňa Rokytová
str. 12 Finále 21, Kačka Blandová Poděkování, Tomáš Buriánek
str. 13 Finále „21" očima Kadetů, Milan Ťuky Hrstka Zimní Mezholezy, Rosťa Kašovský Zasněžený Janov, Pavel Rabušic,
str. 14 Jak vlastně vznikli tomíci... Tomáš Novotný
str. 16 Woodcraft, Ablákela-J. Porch
str. 17 A hurá na kraby!, Milan Ťuky Hrstka Předvánoční kuchtění, V. Hušková – Unčida,
str. 18 Po stopách vozových cest v Kokořínském dole, Jiří Adamovič – Žralok
str. 20 Veverci v Litoměřicích, Simona Fialová
str. 21 Zprávy z ústředí
str. 22 Ohlasy
str. 23 PF 2011

O hořci

Máloco utkví člověku v paměti tak pevně jako táborový slib. Obřad u ohně, který jsem jako kluk přeukrutně prožíval. Slibový odznak, modro-zlatý, který z čekatele dělal opravdového táborníka, měl nebezpečně ostrý bodec a zmatkař jako já ho brzy ztratil. Pak znovu našel, někde v táborové bedničce, opět ztratil kdesi doma… Maruška, tehdejší vedoucí mého oddílu, mi určitě dala odznak nový, a tím pofoukala duši, z té ztráty celou bolavou…

Tam někam, do léta roku 1978, sahá má paměť. K odznáčku.

Když jsem o pár let později oddíl začal vést sám, oddílový rituál spojený s předáváním slibového odznaku, zeleného šátku a korálkové spony jsme dovedli k mystické dokonalosti. Mohu to dnes napsat s pousmáním, ale myslím, že i pro mé svěřence, dnes dospělé a obšťastněné často opět malými tomíky, to byly chvíle nezapomenutelné. Ty u ohně, kdy za zvuku praskajících polen, při hymně a v kruhu svých kamarádů, kapitánů družin, skládali slib a kdy jim vedoucí slibový odznak připínali na košili. Méně velebné pak byly chvíle jiné, kdy jsem lál těm, kdo odznaky poztráceli a – světe zboř se! – dovolili si chodit bez nich…

Odznaky byly vždy s hořcem. Stylizovaný květ a písmena ČST (Český svaz turistiky) pak bolševici nakrátko nahradili jakousi mutací odznaku pionýrského, kde nechyběl plamen a hvězda. Těmi jsme ale pohrdali a dál nosili modro-zlaté značky z liberálnějších dob roku 1966–68, kdy hnutí tomíků zapouštělo kořínky.

Po Listopadu jsem měl unikátní šanci ovlivnit to, jaký atribut si nově vzniklá Asociace TOM zvolí. Neváhal jsem ani vteřinu. Vzpomínky na první oddílová léta byly příliš živé, vedl jsem v té době svůj druhý oddíl, jehož členové nosili stále stejné odznaky s modrou květinou.

Pro někoho palma, pro jiného atomový hřib, pro tomíky a jejich přátele vždy ale hořec. Je skvělé vidět náš znak na výpravě v horách na triku anonymního turisty, je sympatické vidět ho ve společnosti o mnoho starší lilie či znaku woodcrafterského. Těší mne, když hořec zdobí klubovny, tábory, oddílové kroniky, mikiny našich členů, když se třepotá na lodním stěžni, když je vyražen v tiráži knížek či časopisů…

Modrá a bílá, nic jiného do našeho oficiálního znaku nepatří. Na druhé straně, nejsme žádné úzkoprsé citlivky! Na naší webové stránce se hořec trošku pitvorně usmívá a kývá se zleva doprava…pomaaalu…. Mezi hořci běhá Veverek Joachym, v herberku ve Sloupu je kvítek umně zakomponován mezi habsburského dvojhlavého orla a evropské hvězdy, o hořci se točí filmy, kde vystupují hořcoví lidé. Zkrátka, hořec kvete a věřím, že je tomíkům pod ním dobře.

Tomáš Novotný

PF 2011

ZVÍTĚZILI JSME! NAD UPÍRY

Náš oddíl TOM Zálesáci přijel na Čeládnou, kde nás čekalo nemilé překvapení. Naši chatu totiž obsadil samotný upír! Po společné poradě jsme se ale dohodli, že s upírem budeme bojovat a rychle jsme se k chatě vydali. Upír kolem nás létal, koukal, strašil nás, ale my naštěstí našli papírek s návodem, jak se upíra zbavit, a tak jsme se do toho dali. (Museli jsme vymyslet písničku, kterou upír nemá rád, a zazpívat mu jí.)

Nakonec jsme přece jenom zvítězili a chatu dobyli. Po zabydlení jsme šli na malou procházku, poznávali hvězdy a poslouchali zvěř. Večer jsme si v chatě ještě jednou zazpívali, a pak jsme spali a spali až do druhého dne. Ráno byla velmi zajímavá rozcvička, též byl zajímavý běh kolem kopečků hlíny (krtinců).

V průběhu dne jsme vyčistili potok, kde nám potom mloci zatančili pod vodou. Také jsme poznávali obec Čeládnou, zjistili jsme, kdo je starostou a podívali jsme se na řeku. Hlavně ale musíme pochválit cukrárnu a její dobroty a já musím pochválit členy a vedoucí oddílu, kteří byli bezvadní. Nejvíce pochval musíme dát sluníčku a přírodě, která nám přinesla pohodu.

Hlavní vedoucí oddílu
Jana Dvořáčková,
TOM Zálesáci, Ostrava-Hrabůvka

Vedoucí TOM oceněni hejtmanem Zlínského kraje

V rámci ocenění nejlepších dobrovolníků Zlínského kraje byli v letošním roce ocenění hned tři vedoucí TOM Asociace turistických oddílů mládeže ČR:

Jarmila Paňáková – dlouholetá vedoucí TOM Kamínek Chropyně, neúnavná organizátorka oddílových, klubových akcí i akcí pro veřejnost.

Jiří Miškár – dlouholetý vedoucí TOM Nivnice a aktivní člen KČT.

Ivo Skoček – vedoucí legendárního TOM Zlaté Šípy z Valašského Meziříčí. Mimo jiné skvělý organizátor akcí pro děti a mládež, autor mnoha celotáborových her, vedoucí táborových škol asociace.

Potěšitelné je, že pouze Ivo Skočka navrhla na ocenění Krajská rada Asociace TOM Zlínského kraje. Ostatní dva oceněné navrhla příslušná obec, což je důkazem toho, že o našich lidech se ví, že práce, kterou naše spolky vykonávají, je veřejností a komunálními politiky pozitivně vnímána.

Jiří Homolka

Na fotografii vpředu zleva:
Jarmila Paňáková, Ivo Skoček, Jiří Miškár
Za nimi vzadu:
Libuše Valentová. členka předsednictva ATOM a KČT, hejtman Zlínského kraje Stanislav Mišák.

Zavírání řeky Úhlavy 2010 *aneb* Bezpečnost na vodě očima dětí

S pomocí dotace v projektu JUMP uspořádala děvčata z oddílu TOM 20902 Úhlava soutěž s názvem „Bezpečnost na vodě očima dětí“, neboť v dnešní době je samotná bezpečnost při turistickém sjíždění prázdninových řek velmi opomíjena. Někteří „taky vodáci“ ani netuší, co vhodného si obléci na vodu, jak vypadá nebezpečný jez, či případně jak pomoci tonoucímu.

Studené, ale slunečné počasí přivítalo v sobotu 23. 10. 2010 u přeštické loděnice 48 soutěžících dětí a mládeže již v 10 hodin ráno. Celý den začal rozlosováním šestičlenných družstev, ve kterých byli vždy 2 zkušení vodáci či instruktoři. Soutěž začínala orientačním závodem zkušených vodáků z jednotlivých týmů na řece mezi přeštickou loděnicí a příchovickým potokem, kde byly uschovány šifry s jednotlivými úkoly. Mezi tím se menší děti seznámily teoreticky s nutným vodáckým vybavením a pak si to formou soutěže zopakovaly. Dále následovala ukázka Záchranné služby v Přešticích. Profesionálové seznamovali děti i přihlížející se správným postupem, jak jednat při záchraně tonoucího, jak zavolat odbornou pomoc a jak provádět nutné úkony první pomoci do příjezdu sanitky. Resuscitaci na modelu si v rámci soutěže vyzkoušely všechny děti. Následovala ukázka použití záchranného vodáckého prostředku házečky s následnou soutěží hod házečkou na cíl. Organizátorky poté zařadily vodáckou znakovou řeč, která je důležitá při komunikaci při sjíždění řeky, kde díky divoké vodě nejsou slyšet mluvené povely pro skupinu. Po vtipné ukázce znakové řeči a srozumitelně podané teorii museli soutěžící vysílat a přijímat soutěžní zprávu. Po dobrém obědě byla připravena týmová soutěž na vodě, a to slalom v brankách na čas. Soutěžní odpoledne završili pro zahřátí pohybové soutěže na souši. Jednalo se o štafetu s kajakářským pádlem a oblíbenou recesistickou soutěž „na blbouna“. Soutěžní odpoledne u řeky bylo ukončeno slavnostním vyhlášením vítězného družstva a rozdělením cen všem soutěžícím. Všichni obdrželi letáky, kde byla shrnuta teorie o bezpečnosti na vodě, se kterou se seznámili během této akce. Po hromadném přesunu do přísálí přeštické sokolovny byla všem rozdána večeře a byl zahájen countrybál k příležitosti ukončení vodácké sezóny v Přešticích.

Poděkování patří občanskému sdružení Aktivios za vypsání tohoto grantu a dále též firmám a organizacím, díky kterým byla tato akce přitažlivá a děti si z ní odnesly mimo získaných znalostí i hodnotné ceny: Město Přeštice, Základní škola Přeštice, Záchranná služba Přeštice, Tělocvičná jednota Sokol Přeštice, OBSTAV Profi s. r. o, Jaroslava Soukupová hračky – papírnické zboží, Jaroslava Baxová – cukrárna U Baxů, Autodílna Brož a Křivan, Mlsnoty od Jáji a Páji.

Výtěžek z této akce věnujeme oddílu TOM SPT Lomnice, neboť tábor tohoto oddílu byl v srpnu zcela odplaven a zdevastován povodní.

Hana Žambůrková a Dagmar Švihlová,
TOM Úhlava, Přeštice

Mlýn vám může klapat už letos v létě!

Nadpis vlastně není tak docela pravdivý, mlýnské kolo v Opárně není a hned tak nebude. Ale ostatní platí: oddíl, který se smíří s tím, že nově rekonstruovaný areál Opárenského mlýna je teprve v záběhu, může v něm a na přilehlé louce prožít pěkný tábor.

Opárno nedaleko Lovosic otevřeme v červnu roku 2011 a jsme v dobré víře, že nic nebude bránit tomu, aby se v něm a u něj v létě téhož roku tábořilo. V tento moment tedy nabízíme oddílům objekt o kapacitě 30 osob(část na karimatkách v podkroví) a s možností postavení 10 stanů (turistických, ne podsad) na louce u mlýna. Nabízíme pro oddíly, které půjdou do podniku s mírným rizikem, že „jsou první“, nebojí se loučky, kde se sluníčko ukazuje jen pár hodin denně, hledají romantiku (té bude v nově zrekonstruovaném mlýně dostatek).

Nabízíme polovinu letních prázdnin, prakticky začátky měsíců: 1.-15.července a 31.července až 19.srpna. jiné termíny jsou louka a mlýn již obsazeny.

Nebudeme preferovat pobyty kratší než jeden týden, dva týdny jsou optimální. Cena bude záběhová, předpokládáme, že krom uhrazení elektřiny obvyklou sazbou (viz naše chalupy) půjde o 70-90 Kč za noc.

Mlýn bude vybaven základním kuchyňským vybavením, kamna, sprcha s teplou vodou. Poplatek za postavený stan bude symbolický, počet stanů bude ale limitován - nebude tedy možné „levně“ spát a mlýn používat „jen“ jako zázemí. Tato možnost je jen jako kombinovaná - část ubytovaných ve stanech, část v budovách.

V červnu „předáváme“ dílo EU a sami sobě, není tedy důvod se domnívat, že bude něco jinak, než plánujeme. Kontaktní osobou budu prozatím já, obracejte se prosím mejlem na adresu ton@a-tom.cz.

Opárno je samota, nejbližší stavení jest hospoda se sezonním provozem, cca 1000 metrů vzdálená. Správcem bude v červnu 2011 Helena Podroužková.

ton

65 let BVÚ

Ostrava - Petřkovice 5. 11.

Pět let od posledních oslav uběhlo jako voda, a tak k nám došlo pozvání na další slavnostní chvilku. V 18 hodin v kompresorovně vypukly oslavy 65 let založení oddílu BVÚ (dříve Baník Vítězný únor). Z velké části zaplněný sál nejprve přivítal náš oblastní předseda KČT a dlouholetý oddílový vedoucí Břeťa Boháč, poté hovořil vedoucí oddílu Akim a na závěr oddílu popřál za KČT a Asociaci TOM

místopředseda Jirka Homolka, který dorazil společně s Líbou Valentovou ze Zlína a Vsetína. Poté následoval koncert Pavla Dobeše s Tomášem Kotrbou. Společně zahráli průřez letitou tvorbou a na závěr nechyběly ty nejstarší „ostravské“ songy jako Jarmila, Zum zum, Alois Crha („Oko ztratíš ve chvíli, když pracuješ bez brýlí“) a další. V průběhu písní se promítala na plátno prezentace oddílu z dob opravdu historických až po současnou, bylo se na co dívat a mnozí se poznávali na starých černobílých fotografiích a filmech formátu 8 mm. Je logické, že hodně prostoru bylo věnováno zakladateli oddílu Karlovi Líbovi, „ostravskému Foglarovi“. Po přestávce hrála k poslechu další trampská kapela a hosté se k diskusím rozmístili i do jiných prostor Hornického muzea pod Landekem. U stánku bylo možno získat různé historické i současné materiály. Tak tedy hodně úspěchů i do dalších oddílových let!

Rosťa Kašovský,
TOM ČMOUDÍK Ostrava

Kterak nám hasiči zachránili tábor

Píše se rok 2010 a podzim už rázně klepe na dveře. Listí zlátne, hnědne a červená. Podzimní selanka nás obklíčila ze všech stran a po zádech nás šimrá pomyšlení, že na krásných dlouhých 5 dní se zavřou dveře školy a místo na autobusovou zastávku vyrazíme na cyklopobyt do Doupovských vrchů. Slastně sledujeme modrou oblohu a laskavé podzimní sluníčko. Nemůžeme se dočkat, až konečně vyjedeme na cyklostezku.

A to všechno se nám skoro zhroutilo. Den před odjezdem nám Job přinesl zprávu, že tělocvična v obci Valeč, kde s námi počítali, je mimo hru. Praskla tam kanalizace a spát se tak v tělocvičně nedá. Jsme zoufalí, nepojedeme nikam, budeme sedět doma a koukat, jak je venku krásně. Kde jen hledat pomoc? Kdo nás zachrání?

Jasně. Každý, kdo si přečetl nadpis, už ví, že to byli hasiči. Přesněji Sbor dobrovolných hasičů Nepomyšl, kteří neváhali a nás ubohých sirotků se ujali. Na těch pět dní podzimních prázdnin poskytli našemu oddílu svou požární stanici, čímž uhasili náš problém doslova v hodině dvanácté. Takže vděční Ústečané děkují hasičům z Nepomyšle.

Pravda, v kanceláři hasičů bylo trochu těsno. Nebohá místnost asi tolik lidí pohromadě ještě neviděla, natož aby si tam holomci ještě rozložili spaní a batohy. Skutečné spartánské podmínky mnohého cyklistu zpočátku trochu překvapily, ale jak rád se pak vracel po náročném dni zpět do vyhřáté místnosti. Akce byla zachráněna a my mohli jezdit po Doupovských horách až do roztrhání.

A když už nám osud do cesty přivál krásnou hasičárnu, bylo by hříchem toho nevyužít a neprohlédnout si hasičskou techniku pěkně zblízka. I tady díky sboru dobrovolných hasičů, že jednoho krásného říjnového odpoledne mohli naši cyklisté nasadit požárnický mundúr, nalézt do kabiny auta nebo pózovat u vodního děla. A možná si tak trochu obnovit své sny z doby, kdy byl pan hasič vedle astronauta ten největší hrdina.

Jiří Magasanik,
3. VOM Ústí nad Labem

Delfíni na sněhu

Již tradičně jsme v tomto čase zamířili na místo s tajuplným kouzlem a duchem pohádky, na místo zvané Chaloupky.

Náš příjezd byl v podvečerních hodinách. Brzy ráno jsme vyrazili na první obchůzku zasněženým krajem, kde jsme se učili rozeznávat stopy a zvuky lesa. Následovalo sledování časti uprchlíků naší skupiny, jedinou pomocí bylo stopování a výjimečně zařehotání sobů, za které se skupinka označila.

Po dobrém a vydatném obědě jsme znovu vyrazili do sněhových krás. Zlákala nás překrásná louka a myšlenka o zdolání nějakého rekordu.

Tudíž jsme se pustili do výstavby našeho největšího sněhuláka. Dílo se dařilo a práce šla od ruky. Sněhulák „Chaloupák“ byl hotov.

Nemáme ho přesně změřeného, ale výškou se šplhal něco přes čtyři metry.

Leč sil bylo stále dost a namísto oddechu tak vypukla sněhová bitva, která neměla strany. Spontánně všichni proti všem!

Po návratu na naši základnu jsme dobře povečeřeli a pustili se do rozvíjení kreativní činnosti s keramickou hlínou. Tvary byli různé a nápady také, pokusili jsme se vytvořit si společně vlastní šachy.

Osobně mohu říct, že to budou šachy více než originální. Každý z nás dělal jednu nebo více postaviček. Nyní už čekají jen na vypálení. Fotky našeho výsledku jistě pošlu. Den jsme zakončili filmovou projekcí hrdinů Pottera a pana Bonda. Neděli jsme započali výcházkou a návštěvou našeho „Chalupáka“. V noci bojoval s větrem, který ho z části povalil na zem. Pomohli jsme mu zpět „na nohy“.

Naše rekordmanské choutky se však opět probudily. Pokus o uválení největší sněhové koule a následné její zdolání jedním skokem. Na sněhovou kouli se náš vešlo a doslova vyškrábalo osm.

Po zbytek dopoledne jsme se připravovali k odjezdu. Byl to krásný sněhový výlet, vlastně jako pokaždé na tomto pohádkovém místě.

Tomáš Beňo,
TOM Delfíni Borotín

Díky patří i Kačce a Elišce Balcerovým, Tomáši Radovi, Tomáši Benešovi-Cibuli, Kateřině Matoušové-Kometě z TOM Kadet z Červeného Kostelce, jejichž tváře nafocené v ateliéru Macroworld ozdobily sál divadla ABC, a také stránky tohoto čísla Tomíka.

Tomáš Novotný

Ve Svitavách vládne tomík...

Vzpomínáte na svitavský sněm? Konal se v roce 2006, mrzlo při něm, až praštělo, závěje sněhu, to vše v malebném městě Svitavy. Ale hlavně – bylo tam o nás nadmíru dobře postaráno, klapalo ubytování i organizace sněmu, vycházka byla dlouhá, ale fundovaně vedená, hostitelé z řad svitavských tomíků – Zálesáků – milí.

Muž, který tehdy sněmu velel, takto pardubický krajánek, usedl před několika týdny do křesla starosty města Svitav.

A protože mezi tomíky je sice mnoho zastupitelů a radních, ale už o hodně méně starostů (a želbohu žádný primátor či ministr), rozhodli jsme se vám Davida Šimka představit ve stručném rozhovoru.

Co tě to, Davide, napadlo – kandidovat do komunálních voleb tak úspěšně, žes usedl do starostenského křesla? Máš ženu, dvě dítka, početný oddíl, v klidu jsi řediteloval v menší školičce...

Ptám se jistě s nadsázkou, jsem sám komunálně činný už od revoluce. Nicméně – prozraď čtenářům Tomíka, jak se to „přihodilo"?

Ještě před rokem jsem nad pozicí starosty města ani neuvažoval. Chtěl jsem být pouze členem rady města a zastupovat zájmy škol, školek a zájmových organizací. Před Vánoci lídr našeho sdružení odstoupil od kandidatury na post starosty, a jelikož jsem byl na plánované kandidátce jako druhý, posunul jsem se o post výše. Pak už jen následovala doba učení, seznamování se s komunální politikou podrobněji atd. Stále jsem si nedělal velké naděje, že pozici starosty obhájím. Přece jen na kandidátkách jiných stran byli silní a zkušení kandidáti. Ale osud tomu chtěl jinak.

Jak se tedy „vládne" Svitavám?

Jsem rád, že na radnici jsme s místostarosty vytvořili funkční pracovní tým, který má jasnou vizi, kam město za čtyři roky dovést. Musím říct, že to není práce lehká, ale rozhodně je velmi zajímavá. Během následujících čtyřech let bychom rádi zateplili základní a mateřské školy, provedli kompletní údržbu zeleně ve městě, vysadili Park patriotů, vybudovali Seniorcentrum. Velkým oříškem bude intenzifikace čistírny odpadních vod, kterou město na jaře začne za 180 mil. korun opravovat. Plánů je mnoho. Jen je třeba mít dost prostředků na jejich realizaci.

Jsi starosta, který vzešel z neziskového sektoru. Není to handicap? Budeš se setkávat s podnikateli, developery, všemi těmi dravci kroužícími kolem radnice, tu s úmysly čistými, tu méně… Nechci tím říci, že v neziskovkách to je ráj a člověk se pohybuje mezi samými anděly, nicméně – takové peníze se u nás přece jen netočí, tak drsné klima přeci jen nepanuje. Jsi na tohle připraven?

Jako ředitel školy a vedoucí oddílu jsem často oslovoval o finanční pomoc různé podnikatele ve městě. S většinou se osobně znám. Tudíž věřím, že připraven jsem, i když to ukáže čas.

A jakpak se svitavské spolky budou mít za starostování starosty Davida Šimka?

Ve své gesci mám mimo jiné i spolkovou činnost. Jsem si vědom, že život ve městě dělají spolky a další uskupení. Takže má podpora do této oblasti samozřejmě bude směřovat. Ve městě Svitavy je tradičním zvykem, že lidé pracující s dětmi v různých spolcích a sportovních oddílech jsou městem placeni měsíční odměnou. Tento zvyk samozřejmě budu podporovat i v tomto volebním období.

s Davidem Šimkem rozmlouval
Tomáš Novotný

Ilustrační foto

30. letní sraz tomíků v Mikulášovicích

Chcete získat nezapomenutelný zážitek při hledání nových zákoutí překrásné přírody protkané spoustou turistických stezek, kulturních a přírodních zajímavostí? Navíc se při tom setkat s mnoha příteli stejného vyznání, které spojuje putování, soutěže, hry, sport, zábava a spousta legrace? Nezapomeňte navštívit letošní letní sraz turistických oddílů mládeže na severu Čech v Mikulášovicích.

V pořadí již 30. letní srazmladých turistů se koná o prázdninách ve dnech 1. –7. srpna 2011 a pořádá ho turistický oddíl mládeže Stopaři Mikulášovice.

Sraz je určen pro všechny věkové kategorie, z programu výletů si vybere určitě každý, záleží pouze na Vás kolik toho budete chtít vidět a co všechno si užít.

Upozornění: některé z tras povedou přes území Německa, je tedy zapotřebí cestovní doklad!

Organizátoři nabízejí:

téměř dvě desítky zajímavých turistických výletů po okolí (příroda nejmladšího Národního parku České Švýcarsko, návštěva německého národního parku Saské Švýcarsko, rozhledny severu Čech, hrady a zámky Děčínska a sousedního Saska)

– návštěvu společenských center obou národních parků České i Saské Švýcarsko

– návštěvu jednoho z nejstarších dinoparků v německém Sebnitz

– koupání v přírodním koupališti

– vystoupení country a folkové kapely

– celosvazovou bodovací hru o zajímavé ceny (dvě varianty historie a rozhledny)

Ubytování: ve třídách základní školy a tělocvičně (vlastní spacák a podložka)

Přírodních krás bude k vidění tolik, že týden pobytu ani nebude stačit.

Stravování: ve školní jídelně

Cena: 1. 500 Kč (orientačně)

Nezapomeňte se přihlásit včas – vzhledem k poloze srazu v centru dvou národních parků je omezený počet účastníků.

Předběžné přihlášky:

Tomáš Fúsek
407 79 Mikulášovice 1039
E-mail: info@tom-mikulasovice.cz

Těšíme se s vámi na shledanou!

Tomáš Fúsek, TOM Stopaři, Mikulášovice

Hrady a zámky v Čechách i Německu čekají na toulající se tomíky.

Lvíčci na Polaně

Tradiční oddílovou podzimní gruntovací výpravu jsme letos nasměrovali na vzdálenou Polanu ve Vsetínských vrších, kterou jsme znali díky letním táborovým školám, na kterých byli účastni naši mladí instruktoři a vedoucí. Uklízet je potřeba i v zastrčených koutech nebo hlavně v zastrčených koutech, není-liž pravda, tomíci?

V poměrně omezeném počtu 21 malých dětí a vedoucích jsme pozdě večer dorazili k chalupám v pohádkově zasněžené krajině. Ano, již teď na konci října zasněžené. A úplné ticho vůkol podtrhovalo atmosféru místa. Byla to nádhera. Další dny byl mrazík i slunce, a pak poznenáhlu pohádka roztála...

Skupinky dětí a vedoucích v následujících dnech postupně uklízely v podstatě vše, co šlo: vysmejčily, utřely a umyly stěny, obrazy, poličky, skříňky a skříně. Utřely a vydrhly podlahy, umyly téměř všechno nádobí, umyly všechna okna, vydrbaly pec, vyprali utěrky a srovnaly všechny věci. A všechen svinčík po dřívějších návštěvách vyházely.

Také jsme stihli vyčistit dešťové žlaby od listí, uklidit venkovní stoly a lavice. Mezi tím jsme pokáceli 10 stromů a zpracovali je na dřevo – asi tak na dvě zimy... a les zůstal úplně čistý... :-) Jen velký rovný čtyřpařez na lesní světlince nedaleko nad chalupou láká k pikniku. Přijďte pobejt! Ale nezapomeňte po sobě uklidit!

Vratislav Cvejn – Démon,
TOM Lvíčci, Hradec Králové

Přechod smůly

Účast: Méďus, Vašík
Kolik: 35 km
Kde: (Havířov) – Frenštát pod Radhoštěm – Velký Javorník – Pindula – Radhošť – Pustevny – Čertův Mlýn – Martiňák – Horní Bečva – (Ostrava – Havířov)

Původní název měl být pochod smrti. Vylézt totiž za jeden výlet (nikoli den!) beskydské tisícovky typu Radhošť (z Pinduly!), Kněhyně, Smrk, Lysá hora, Travný dá poněkud práci. A když se k tomu jako bonus hned ze startu přidá Velký Javorník, rázem se z výletu stane přechod, který už je pro trochu náročnější turisty. Nicméně celé se to kapánek zvrtlo. Začnu od začátku.

Ráno, když jsem zamykal dům, pršelo. Už tento fakt je jakousi předzvěstí, že se výpravě něco stane. A do toho měl Dědek volno, což hovoří za vše. Pokud nad námi opravdu někdo bdí, musel zařídit, aby se počasí umoudřilo. Ve Frenštátě již bylo pěkně a po velmi namáhavém výstupu na první horu, pouhou devítistovku, nám byl odměnou nádherný pohled do okolí doprovázen silným poryvem větru. Trpělivost opravdu přináší růže!

Cestou dolů jsme se ztratili. Jen lehce. Během klábosení jsme totiž přehlédli značku. Avšak nějaký ten kilometřík nás nevystraší. Netrvalo dlouho a byli jsme zpět ve hře. Na modré v pindulském sedle. Před námi se majestátně tyčil Radhošť. Začalo zdolávání tisícovek.

A nebyla to žádná hračka. Navíc několikakilový batoh na zádech. I zde však uplatním moudro. Všechno má své oběti. Obětoval jsem sílu svých stehen a výnosem mi bylo… a neřeknu to, protože jsme objevili jedno tajné místo (je dobře viditelné) a nechci, aby mi tam někdo chodil a vyžral všecky ostružiny!

Dostat se na Tanečnici nebyl žádný problém. Kdyby však nepršelo, sakra fix. A Čertův Mlýn stvořil snad samotný ďábel!!! Za chvíli se spustil takový slejvák, že spát v přírodě bylo o hubu. Navíc teplota okolí začala nebezpečně klesat. No… jen klesat. A tak jsme se vydali na Martiňák, turistickou chatu. A tehdy se to stalo. Ucho mého laciného batohu prostě prasklo. Jen tak, samo od sebe. Netřeba nic dodávat. Prostě jsme na druhý den jeli domů.

A nakonec ještě jedno přísloví: Všechno zlé je k něčemu dobré. Kolem jedenácté hodiny se spustil takový slejvák, že bych v tu dobu nechtěl být na horách.

Michael Paprota –Méďa,
TOM Beskydská 9 Havířov

Součástí pravidelných schůzek oddílu TOM 19208 Kadet Červený Kostelec v zimě je výcvik v bazénu. Tady se členové učí jednotlivé plavecké styly, ploutvové plavání, potápění, první pomoc ve vodě a hrají hry. Poslední bazén v roce je vždy zasvěcen Vánočnímu poháru, závodům, při kterých si každý může ověřit, kolik se toho za rok naučil a o kolik se zlepšil. Hlavně pro ty nejmladší, kteří ještě v loňském roce nepřeplavali ani dětský bazén je to velký zážitek.

Milan Ťuky Hrstka,
TOM Kadet Červený Kostelec

TOM Tuři

Adventní čas

Poslední listopadový víkend jsme se rozhodli strávit na srubu našich kamarádů skautů Líheň v Bělkovicích. Našli jsme studánku, zatopený lom, golfové míčky,

vyráběli jsme si kofoláčky, bambule, zahráli si různé hry a uvařili jsme si mňamku. Venku začala opravdová zima. Kiťa přeměřoval neustále teplotu, která se dostávala pod bod mrazu. I když část oddílu onemocněla a jeli jsme v malém počtu, tak se nám výprava vydařila.

Soňa Rokytová,
vedoucí TOM Tuři Olomouc.

Finále 21

O víkendu 22. až 24. října proběhla finále soutěže 21. Malé oddíly na Polaně, velké ve Sloupu.

Ve Sloupu se pořadí vítězů neměnilo – stejně jako vloni vyhrály Zlaté Šípy z Valmezu, druzí byli Kamarádi z Pacova a třetí šikovní vodáci, Kadeti z Červeného Kostelce.

Na Polaně letos dosáhly na místa vítězů jiné oddíly než před dvěma lety. Na první příčku se vyšplhal oddíl Maracaibo z Třince, druhý byl Saturn z Plzně a třetí místo obsadili členové oddílu S. T. A. N. z Prahy. Bramborovou medaili dostali po čtyřletém vládnutí Lotři z Hronova, kteří při gratulaci vítězům řekli, že jim to tedy na dva roky půjčují. Krásné páté místo obsadili Dakoti z České Lípy.

Atmosféra byla parádní, bojovnost jednotlivých oddílů střídalo vzájemné přátelství. Perfektně navazující slet her a úkolů byl skvěle nastaven tak, aby hlava i tělo byly plně zapojeny. Počasí nám přálo a spokojenost byla vidět na všech zúčastněných.

Za TOM S. T. A. N. bych ráda velice poděkovala zejména organizátorům Hopovi a Věrce, ale také vedoucím a jejich dětem. Byl to báječný víkend, na který se jen tak nezapomíná.

Kateřina Blandová

Výsledky:

Malé oddíly POLANA:

1. Maracaibo
2. Saturn
3. S. T. A. N.
4. Lotři
5. Dakoti

Velké oddíly SLOUP:

1. Zlaté Šípy
2. Kamarádi Pacov
3. Kadeti
   Chippewa, Otrokovice,
   Medvědí stopa Holešov

SLOUP
ZÁKLADNA ASOCIACE TOM ČR

Ahoj, rád bych poděkoval jménem Lotrů za krásný víkend, který pro nás připravili organizátoři finále „21“ na Polaně. Celý program byl opět nabitý soutěžemi a hrami a nádherným počasím a přírodou Beskyd. Takže ještě jednou díky Hopovi i Věrce a také celému vedení asociace, které podporuje a pořádá tuto soutěž.

Za hronovské Lotry
Tomáš Buriánek

POLANA

Finále „21“ očima Kadetů

V pátek vyrazilo naše družstvo ve složení Cibule, Luba, Xena, Kometa a Smajl na dlouhou cestu. Šest hodin se kodrcali vlaky a autobusy, aby ve stanoveném čase dorazili do Sloupu v Čechách, kam jeli náš oddíl reprezentovat. V minulém ročníku jsme vybojovali třetí místo, a tak družstvo čekal nelehký boj. Soutěžili ve vaření, znalosti morseovky, odlévání stop, v botanice, řešili šifry, protáhli si těla při prolézačce pomocí kolíků a při prezentaci oddílu se pochlubili naší činností. Obrazovou prezentaci komentoval Cibule a zhostil se toho skvěle. Večer se naši stali iniciátory vypečené hry na schovávanou, kterou začali a postupně se přidávali další a další lidičky. A večer si ještě s partou kamarádů z ostatních oddílů poseděli při kytaře. Někteří seděli opravdu dlouho. Však měli dost času dospat se při nedělní nekonečně dlouhé zpáteční cestě.

Na rozdíl od minulého ročníku si naši celou soutěž a celkovou atmosféru moc a moc chválili. Dík tak patří organizátorům za zdařilé disciplíny, výborné jídlo a kamarádský přístup. A našemu družstvu za bojovnost a šikovnost, která se zasloužila o to, že jsme obhájili krásné třetí místo. A to druhé nám uteklo jen o pověstný chlup. Měli jsme s druhým družstvem stejný počet bodů, ale oni měli o jedno vítězství v disciplíně víc. I tak je to skvělý výsledek. A ještě jsme získali spoustu nových kamarádů.

Myslíme si, že takové přátelské měření sil a trocha toho „pochlubení“ vlastní činností je skvělá a pro členy oddílu hodně motivující.

Za organizaci soutěže děkuje

Milan Ťuky Hrstka,
TOM Kadet Červený Kostelec

Zimní Mezholezy

V zimním období trošku opomíjené Mezholezy mají co nabídnout! Napadne-li sníh, najdete v okolí zábavu nejen v běžkařských stopách, ale také v Klatovech, Horšovském Týnu, Chudenicích, Švihově, v muzeu řemesel v Koloveči, na místním obecním rybníku či v nově otevřeném Centru vodní zábavy ve Kdyni. Také Příhraniční muzeum v témže městě stojí za návštěvu. V nádherném historickém centru Domažlic možná natrefíte na ohňostroj, také na expozici v Chodském hradu anebo na parádní modely vláčků. Pokud by příroda nepřála a vodní plochy nezamrzly, zimní stadióny najdete v Klatovech a Domažlicích. Kdo se umí přemisťovat, další běžecké a lyžařské terény najde na Šumavě anebo pod Čerchovem a v Českém lese... Zkrátka zimní radovánky se vším všudy!

Rosťa Kašovský,
TOM Čmoudík Ostrava

Zasněžený Janov

Mezi Vánocemi a Novým rokem uspořádal náš TOM Ještěrky Brno zájezd na asociační chatu Janov nad Nisou v Jizerských horách. Byla tam slušná sněhová nadílka, průměrně 80 cm sněhu. Také teploty klesaly k ránu až k mínus dvaceti stupňům Celsia. Takže kromě lyžování na běžkách a dalších sněhových radovánek jsme museli řádně topit v chatě, abychom se vymrzlí mohli zahřát. To nám však nevadilo a projeli jsme několikrát oblast mezi Bedřichovem a Jizerkou po Lyžařské magistrále. Navštívili jsme i plavecký bazén v Jablonci a IQ centrum v Liberci. Všichni účastníci turistické akce byli nanejvýš spokojeni.

Pavel Rabušic,
vedoucí TOM Ještěrky.

Jak vlastně vznikli tomíci...

Čas od času dostávám otázku, jak vznikli tomíci. A kdy vlastně, prosím?

Možná to bude v čase oslav dvacátého výročí Asociace TOM znít zejména mladším kolegům divně, ale hnutí TOM existovalo už dávno před vznikem naší současné asociace.

V roce 1967 vydal ústřední odbor turistiky Československého svazu tělesné výchovy Prozatímní směrnici pro turistiku mládeže v ČSTV.

Sedmistránkový text vyšel v časopise Turista a byl – v souladu s dobou pozvolného uvolňování politických poměrů před rokem 1967 – vcelku rozumný.

Po dvacetiletí pionýrského monopolu na výchovu mládeže šlo vlastně o jakousi krotkou alternativu oddílů pionýrských. Junák v té době nebyl ještě povolen, do jeho obnovení chybělo několik měsíců. Pionýrská organizace si byla vědoma mezer ve své práci a obrovského formalismu, který v mnoha skupinách panoval. Měla dost práce s reformou sebe sama, stejně jako „mladí dospělí“, Československý svaz mládeže. Podmínky pro vznik TOM – turistických či tábornických oddílů – tak byly vlastně velmi příhodné.

Směrnice určovala, za jakých podmínek mohou oddíly vzniknout, jaká bude jejich náplň a kdo je může vést. Solidní prostor dostal samostatný úsudek vedoucích, oddílová samospráva, pestrost forem práce s dětmi a mladými lidmi.

Považte – po letech, kdy nejvyšší metou bylo soudruhování, rudý šátek a hlazení Lajky či obdivné zírání na Sputnik, náš vzor, se zkoprnělí vedoucí mohli ve směrnici dočíst, že „táborové a besední ohně jsou nezbytnou součástí života v přírodě, hlavně pak táborů“. nebo že „nejvyšší formou činnosti, vhodnou zejména pro mládež nad 15 let, je putovní táboření... “

Tvůrci směrnice, dlouholetí funkcionáři turistiky, ale také oddíloví praktici, nadšení turisté, chtěli mládež motivovat získáváním odznaků Mladý turista ČSSR, plněním různých stupňů tábornických dovedností, dobrovolných zkoušek, bezpochyby inspirovaných skautskými odborkami.

Příkladem našim vedoucím měl být funkční a tehdy velmi známý oddíl táborníků z Trutnova, metody jejich práce byly uváděny jako inspirativní.

Tomíkům mělo být povoleno brigádničit a přivydělat si tak na materiál nutný pro táboření, mezi osobnostmi, kterými

se měli mladí táborníci inspirovat, nechyběl Amundsen, Gagarin, Marco Polo či Vinnetou.

Tomíci měli právo nosit jednotné kroje a používat symboliku ČSTV.

Organizační struktura pak byla poměrně složitá: Oddíl existoval v tělovýchovné jednotě, která měla ustavený odbor turistiky. Odbor mohl mít i několik oddílů, vedle mládeže dospělé, vodáky…Tomíci mohli vznikat také při závodních klubech odborové organizace, tehdy zvané Revoluční odborové hnutí, nebo při organizacích Československého svazu mládeže.

Oddíl mohl vést vedoucí starší 18 let, družstvo (družinu) instruktor nad 16 roků.

Oddíly podléhaly okresním komisím mládeže, která je vedly metodiky. V praxi to vypadalo tak, že na příslušném okresním šéfovi komise mládeže hodně záleželo, jaké měly TOM v jeho okresu postavení, jakou svobodu měli vedoucí, jaké finanční prostředky se podařilo pro tomíky na okresních funkcionářích ČSTV vydobýt.

Nad komisemi okresními bděla komise ústřední– krajská organizace v době zřízení TOM neexistovala.

Zakládání oddílů TOM vyvolalo přirozeně diskusi – ze známějších jmen se ozval například pionýrský pracovník František Továrek, který se ve článku uveřejněném v Turistovi přimlouval za lepší organizaci „dětského léta“ a přál si, aby současné změny nezůstaly na poloviční cestě.

Když už jsme u těch jmen, uvedu, že v zimě roku 1967 vyšel v Turistovi seznam předsedů okresních komisí mládeže. K těm se měli zájemci o práci s tomíky a táborníky obracet v případě, že potřebovali metodickou pomoc či radu. Najdeme tu jména lidí, kteří zůstali turistice dětí a mládeže věrni dlouhý čas, někteří až dodnes, bezmála 45 let, které od zakládání TOM uplynuly.

Vybírám jen jména mně známá, větší pamětníci by měli přirozeně větší záběr. V Brně byl šéfem okresní komise Vlastimil Hnilica, v Děčíně Pravoslav Vebr, ve Frýdku-Místku Miluška Sedláčková, v Jablonci Josef Kuna – známá postava hnutí TOM a dodnes člověk aktivní ve vedení oddílu!, v Trutnově Vlastimil Vykus a ve Vsetíně jeden z našich dnešních nestorů, populární Jaroslav Kubeš– Robin.

Myslím, že vzpomínání k narozeninám patří. Tehdy, v letech 1967 a 1968 vzniklo hnutí, které se udrželo i po husákovské normalizaci. Tomíci pořádali tábory, jezdili na velkolepé srazy, plnili odznak 100 jarních kilometrů, závodili v branně-turistickém závodě mládeže v tehdy tříčlenných hlídkách, sem tam cvičili na spartakiádě, kradmo pošilhávali po všem, co do táboření a pobytu v přírodě vnesli Baden-Powel, Svojsík či woodcrafteři…

Snad nebude znít příliš odvážně, když napíšu, že ideologie, marxleninských blábolů a všeho, čím byla sedmdesátá a osmdesátá léta tak „kovaná“, bylo v turistických oddílech mládeže opravdu poskrovnu. Pod našimi křídly našlo útočiště nemalé množství oddílů skautských, Foglara nevyjímaje, „práce „pro tomíky“ představovala pro drtivou většinu vedoucích uspokojení i jistou dávku osobní svobody i za sešněrovaného socialismu.

Je pro mne potěšitelné, že krátce mohu historii našich oddílů připomenout v roce, kdy slavíme dvacet let Asociace TOM. Jejím založením v roce 1991 jsme dali našemu hnutí novou svébytnost, dynamiku, pozvedli jsme na zásadně odlišnou úroveň dosavadní vztahy s Klubem českých turistů, s našimi partnery z řad jiných spolků či státní správy. To je ale zase úplně jiný příběh. Ten prožíváme právě teď.

Tomáš Novotný

foto: *1987–88, archiv TOM Roztoky*

týpí jako domov

To by mě zajímalo, z kterých kruhů pochází rčení „Každý správný muž nosí v kapse nůž." Moc se mi líbí, proto je i pro mě malý zavírací nůž mým každodenním společníkem. Vybavuje se mi můj kamarád, který na svatební veselici vyspravil své vzdálené příbuzné (kterou dosud nikdy v životě neviděl) náhle se rozbivší kabelku a ta ho pak chválila celý večer.

U indiánů tomu nebylo jinak a tohle heslo platilo i pro ženy. Bez nože nechodili takřka nikam – byl to nejběžnější nástroj denního použití. Vždycky bylo potřeba něco uříznout, zkrátit, nakrájet – anebo se bránit.

Kultura pláňových indiánů – tedy těch, co bydleli v týpí – používala nože získané od evropských přistěhovalců. Jednalo se o nepřeberné množství typů – hodilo se zkrátka všechno, co bylo zrovna k mání, protože sami si nože vyrobit neuměli. Asi nejčastěji se objevoval nůž tvaru a velikosti dnešních kuchyňských nožů (viz obr. 1). Určitě nějaký takový najdete v kredenci své babičky anebo ve vetešnictví. Tedy – prostá dřevěná rukojeť bez ozdob, neleštěný silný kov (tak aby se nůž příliš anebo vůbec neohýbal) bez nápisů (nerez ne!). Výhodou je jistá opotřebovanost – mimo jiné vám může připomínat množství lidí, kteří jej používali před vámi. Lze si také nechat nůž vykovat, ale to už je většinou dražší záležitost.

(obr. 1)

Na obr. 2 vidíte nože, které používám při táboření já. První používám jako klasický nůž – pochází z kredence babičky. Velký nůž je kovaný a hodí se na osekávání větví nebo výrobu třísek a nahrazuje tak vlastně malou sekerku. Kromě toho s sebou nosím zavírací nůž, který – ač není indiánský – se dobře hodí na drobnější práce. Kdo by chtěl malý nůž v indiánském stylu, tak i zde se dá vypomoci – lesní indiáni z východu nosili na krku pouzdro s právě takovým.

Aby vám dobře sloužil, vyžaduje nůž péči. Měli byste si zjistit, jak se správně brousí (např. na internetu zadáním „jak nabrousit nůž"). Měli byste jej udržovat v čistotě a suchu. Dostatek tipů naleznete téměř ve všech tábornických příručkách.

Shánějte tedy správný indiánský nůž a příště vám nabídnu návod, kam jej uschovat.

Josef Porsch – Ablákela
ablakela@gmail. com

(obr. 2)

Omluva redakce

Z minulého čísla Tomíka nedopatřením „vypadlo" několik fotografií váčků na křesadlo. Redakce časopisu se za to omlouvá a tímto chybu napravuje.

Martin Kupka – Logan

Petr Vilhelm – Willy

Petr Vilhelm – Willy

Petr Vilhelm – Willy

A HURÁ NA KRABY!

Letošní vánoční schůzka oddílu TOM Kadet byla opravdu slavnostní. Všichni přišli v krojích, čekal je nazdobený stromeček s kupou dárků, nechyběly vypečené hry, soutěž o nejlepší cukroví a rozbalování dárků a oblíbené vánoční Bingo. A pak následovala večeře při svíčkách. Tentokrát hodně netradiční. Protože oddíl čeká rok námořnický a pirátský, k večeři byly rybičky a vaření obrovští krabi!

Když se na míse tahle pochoutka objevila, způsobila pěkné pozdvižení. Nakonec jsme se do nich přece dobojovali, a jak prohlásili členové „bylo to současně to nejlepší a nejhorší, co jsme kdy v životě jedli. Pak nás čekal ohňostroj a hurá domů, těšit se na domácí vánoční nadílku.

Milan Ťuky Hrstka,
TOM Kadet Červený Kostelec

Předvánoční kuchtění

Vánoce doma jsou ve znamení cukroví a vánoček, takže ani v oddíle to nemůže být jen tak obyčejně. Občas vypíšeme výpravu zvanou Adventní kaše. To pak vaří každý nebo aspoň každá družina a snaží se ostatní překonat laskominami, které do té kaše vpraví. Letos jsme vymysleli Kluky v akci. Začačali jsme sice trochu staročesky ve skanzenu v Krňovicích, kde každá družina soutěžila o nejoriginálnější recept a pak i provedení, ale bylo to o to zajímavější, že letos napadla pořádná sněhová peřina, takže jsme se přitom naučili dokonce i rozdělávat oheň na sněhu. Výsledky byly všechny jedlé a vedení oddílu využilo této příležitosti k propagaci svých povedených banánových palačinek. Kdo chce recept, ať po nás pátrá a napíše.

Václava Hušková – Unčida,
TOM Pěšinky a Ostříži.

Po stopách vozových cest v Kokořínském dole

Ti, kteří chodí často do přírody, se na svém putování jistě dostali také do pískovcových skal, do míst, kterými se vinou tesané vozové cesty. Všimli jste si, jak jsou úzké a pro dnešní motorová vozidla většinou nesjízdné? Zveme vás nyní na prohlídku krajiny, kterou tak důvěrně znal a miloval velký romantik - Karel Hynek Mácha.

Před dvěma stovkami let byla krajina mezi Kokořínem a Mšenem více zalidněná než dnes. Už na konci 18. století vedl rychlý nárůst počtu obyvatel ve vsích k rozšiřování obdělávané půdy na úkor lesů. Využíval se každý kousek země. V naprosté pustině daleko od dnešních vsí nás překvapí uměle zarovnaný povrch skalních plošin až po samý jejich okraj, někde s patrnými odvodňovacími příkopy nebo opěrnými zdmi z pískovcových kvádrů. Na takových místech bývala políčka nebo chmelnice. Na dně mnohých roklí, dnes stěží prostupných, můžeme najít jasné známky starých příčných teras, které měly zabránit erozi půdy při přívalových deštích. Tady dřívější obyvatelé vesnic s oblibou pěstovali ovocné stromy, alespoň soudě podle dodnes zachovaných sušáren na ovoce, vyhloubených do pískovce.

Hlučovská cesta

V tehdejším světě, který dokázal přírodu víc respektovat a zároveň lépe využívat, hrály důležitou roli vozové cesty. Rostoucí městečko Mšeno čím dál víc pociťovalo nedostatek vody. Zachycená dešťová voda se dala používat jako užitková, pitnou vodu ale museli mšenští až do roku 1872 dovážet od pramene Stříbrník ve Vojtěchově nebo od pramene pod Vínem v Ráji. Podobně museli pro vodu do údolí Pšovky dojíždět i obyvatelé Jestřebice nebo Kokořína.

Kromě dopravy pitné vody se vozové cesty využívaly především ke svozu obilí určeného na semletí. Mezi Rájem a Kokořínem fungovaly na Pšovce čtyři mlýny. Mlýn ve Vojtěchově stával tam, kde odbočuje ze silnice červená značka směrem na Pokličky, naproti pivovaru. Jen o 300 metrů níž, mezi dnešní studánkou v ústí Boudecké rokle a silnicí, byl Boudecký mlýn. Podle popisu v deníku Karla Hynka Máchy to muselo být klapání Boudeckého mlýna, které dokreslovalo jeho nocleh pod nedalekým převisem první srpnovou noc roku 1832. Jediná zachovaná z budov mlýna dnes slouží jako chata. Při pravé stěně údolí 500 metrů pod Cikánským pláckem mlel nejméně od roku 1520 Hlučovský mlýn. Části místností vyhloubených ve skále jsou stále k vidění v bažině u silnice. Nejstarším byl Podhradský mlýn na Dolině – stával v místě dnešního parkoviště pod koupalištěm. V blízkosti těchto mlýnů se sbíhaly cesty od vsí a hospodářských usedlostí rozkládajících se na okolních plošinách.

Kvůli tomu, že vůz tažený koněm může překonat jen poměrně malý výškový spád, nemohly vést hlavní cesty po dně hlavních údolí. Závěry těchto údolí bývají totiž velmi strmé a skalnaté, navíc zde hrozilo zapadnutí vozu do podmáčené půdy. Úzké stezky podél Pšovky byly nespolehlivé, po větších deštích jistě nesjízdné. Vozové cesty byly tedy budovány tak, aby z co největší části vedly po povrchu plošin nebo po temenech hřbetů. Nejstrmější úsek na dno údolí pak překonávaly klikatým průběhem s ostrými zatáčkami. To si vyžadovalo určité úpravy skalního podloží nebo přímo oboustranné zapuštění cesty pod povrch skal. Ve skalnatých úsecích se často cesta rozdělila na dva pruhy: strmější pruh pro cestu s kopce dolů a mírnější, více zklikacený pruh pro stoupání. Jak víme odjinud, bývaly podél pískovcových vozových cest svaté obrázky zapuštěné do vytesaných výklenků – nik, ale také jakési „dopravní značky“ v podobě emblémů vyrytých přímo do skály. Různá návěstí upozorňovala na rozvětvení cesty, na úseky strmého klesání nebo zúžení cesty. Pokud nebylo dno cesty ošetřeno položením kulatiny, docházelo k vymletí podélných kolejí. Čas od času tak museli cestáři dno kamenickým způsobem zarovnat, čímž se cesta postupem let víc a víc zahlubovala. Ve stěnách cest sestupujících do Kokořínského dolu zůstaly v důsledku stoletého používání stopy po oškrtu od nábojů kol od jejich paty až do výšky několika metrů. Kromě nich se ve stěnách zachovala různá vročení, byť jsou mnohá dnes už obtížně čitelná. Stáří vyrytých letopočtů zpravidla roste spolu s jejich výškou nade dnem ces-

Cesta nad Umrlčí roklí

Vročení z 18. století nad Hlučovem

ty: nejstarší a nejvýš umístěný letopočet může označovat rok vybudování cesty, mladší letopočty pak datum její opravy. Iniciály jmen pak můžeme nejspíše připsat kameníkům, kteří se na úpravě cesty podíleli.

Pozoruhodná a přitom téměř neznámá je cesta sestupující od romanovské hájovny Umrlčí roklí do Ráje. Její úvoz můžeme sledovat podél dnešní silnice, pak ji na krátkém úseku využívá žlutá značka kolem Bludiště. Tady míjíme řadu drobných lomů, jeden z nich se do cesty zakusuje asi metrovým stupněm. Hned potom se cesta stáčí ostře doprava, přetíná silnici a tvoří až pět metrů hluboký zářez. Po dalších sto metrech se stáčí zas doleva a u odbočky k samotě Víno přechází nalevo od silnice, na dno hluboké strže vymleté v měkkém žlutém pískovci. Vysoko v levé stěně je kartuš s vročením 1813, nápis W. K. 48 o kus níže se možná vztahuje k pozdější opravě cesty. Stopy od nábojů kol začínají až ve výšce dvou metrů a ukazují, že po skončení užívání se cesta ještě zahloubila přirozenou erozí. Název Umrlčí rokle prý připomíná příhodu, kdy parta opilých funebráků při cestě nahoru roklí ztratila rakev i s nebožtíkem.

Přímo do Vojtěchova se jezdívalo z druhé strany Bludiště po Pivovarské cestě. Kromě zákrut nad Špíglovkou je další skalnatý úsek s ostrou levotočivou zatáčkou v pravé straně Pivovarské rokle sestupující ke Stříbrníku.

Droužkovská cesta je skoro celá turisticky značená. Ze Mšena vedla od skalní kaple Sv. Antonína Míčovkou, vyhýbala se romanovské hájovně a sestupovala doleva na hřbet Droužkov. Tento 150 m dlouhý úsek, známý jako Průsečná skála, je až šest metrů hluboký, s mnohými nápisy, dobře čitelný je rok 1863, dříve uváděný rok 1789 je už nečitelný. Na dolním konci zářezu byl dříve i nápis „1500 byla tato skála prosekána P R W S“, nepochybně vytvořený nějakým nadšeným romantikem v pozdější době. V dalším průběhu pak asi bylo možné odbočit doprava do Boudecké rokle, jinak je možné cestu vystopovat až nad Pokličky, kde se ztrácí.

Dnes téměř zapomenutá Hlučovská cesta vedla přes Sedlec a ústila v Kokořínském dole na dvou různých místech. Dá se odhadnout, že byla svého času velmi oblíbená:

Od zákruty Podhradské cesty je pěkný výhled na hrad Kokořín

po třicetileté válce měli totiž hostinští ve Mšeně povinnost odebírat pivo z panského pivovaru v Lobči. Pivo prý chutnalo jako bahno a měšťané hledali kdejakou příležitost napít se něčeho lepšího. Jak vítaná musela být tedy pro formany možnost navštívit sedlecký hostinec, na který se uvedená povinnost nevztahovala a který mohl odebírat kvalitní pivo z různých drobných pivovarů v okolí! Co je zajímavé, že obdobný stav vydržel dodnes (Mšeno – Gambrinus, Sedlec – Svijany).

Od křížku Nad Loučkama za Sedlecem se Hlučovská cesta stáčí k severu a v úseku 250 metrů dlouhém je zapuštěná hluboko do skály. Na stěnách najdeme různé značky. V následujícím otevřeném úseku se cesta rozdvojuje: levá větev se opět zařezává do pískovce a strmě padá k ústí Mokrého dolu a do Hlučova k tehdejšímu mlýnu. Tady najdeme jedny z nejstarších vyrytých letopočtů na Mšensku, například 1767. Pravá větev pokračuje k severu a mnoha oblouky klesá svahem naproti Pokličkám na Cikánský plácek; podle zákrut říkají místní tomuto místu Monte Carlo. Je možné, že Monte Carlem jezdily vozy nahoru a strmější větví pod Mokrým dolem zas dolů. Pravdu se těžko dozvíme, původní emblém v kartuši na skále v místě rozvětvení cesty už dávno setřel čas.

V sedlecké hospodě měli sedláci s obilím dobrou příležitost promyslet další trasu. Od křížku Nad Loučkama nemuseli jen do Hlučova, ale mohli se rozhodnout i pro Podhradský mlýn. V tom případě pokračovali dál na západ a na hraně Kokořínského dolu odbočili Komínem doleva dolů, po dnešní zelené značce. I tady ukazují stopy od kol vysoko ve stěnách na značné dopravní zatížení. Poněkud záhadnou zůstává vozová cesta Salmovka, která se odděluje od

Podhradská cesta - hluboké vrypy od nábojů vozových kol

Podhradské cesty nad Komínem a míří k severu. Po půl kilometru mizí uprostřed skal. Do údolí nevede, ale mohla být využitelná ke stahování dřeva směrem na Sedlec a Mšeno.

Zkuste si někdy projít některou ze starých vozových cest a třeba na vás padne trochu splínu z pomíjivosti času. Mnohé z frekventovaných, ba přímo nepostradatelných, barokních magistrál během posledních osmdesáti let zmizely v roští nebo pod mladším asfaltem. A symboly na jejich stěnách, kdysi srozumitelné každému mlýnskému tovaryšovi, dnes už nedokáže nikdo rozluštit. Můžeme doufat, že třeba za sto let vznikne po egyptologii a sumerologii konečně obor, který nám umožní, abychom rozuměli sami sobě.

Jiří Adamovič – Žralok
převzato z časopisu Vitamín Kř

Veverci v Litoměřicích

Třetího prosince bylo opravdu mrazivé počasí. I přes nepřízeň matky přírody se však skupina odvážných Veverků vydala na cestu do Litoměřic. Celou skupinu netvořili jen Veverci, bylo mezi námi i jedno kuře (plyšové).

Se soumrakem dovezl malý osobní vlak naši zvířecí tlupu na litoměřické nádraží, kde již čekal vedoucí Sluníček, aby nám ukázal cestu do jejich klubovny, která se měla stát po dva dny naším útočištěm před krutým mrazem.

V tomto prostorném a skvěle vybaveném domě se nám okamžitě zalíbilo a díky vstřícnosti a ochotě místního oddílu jsme zde našli vše, co jsme potřebovali a ještě mnohem víc. Velmi oblíbený se stal například pingpongový stůl, který po celou dobu našeho pobytu nezůstal nikdy nadlouho opuštěn.

Ještě tentýž den se odehrála Velká kulinářská soutěž, při které byly vytvořeny speciality, např. flambované palačinky, řecký salát, lívance, celerová pomazánka, bruschetta, žloutkové řezy, omeleta a imaginární rizoto. Všechno bylo opravdu výtečné a na kutě jsme šli s nacpanými bříšky.

Na druhý den nám bylo dovoleno spát až do devíti hodin. Venku byl ještě větší mráz než předchozí den. Nakonec jsme se tedy rozhodli, že na Lovoš v mínus třinácti nepůjdeme. Místo toho jsme po dobré snídani vyhodnotili kulinářskou soutěž a opět si zahráli ping pong. Ještě před obědem jsme se rozhodli podniknout průzkumný pochod po Litoměřicích. Navštívili jsme muzeum s výstavou loutek a betlémů a seznámili se s roztomilým dědou Lebedou.

Naše výprava byla završena hlasitým zpěvem za doprovodu kytar.

Konec dobrý – všechno dobré: Veverci (a kuře) překonali všechny nástrahy zimy a vrátili se v pořádku do svých pelíšků.

Simona Fialová
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav

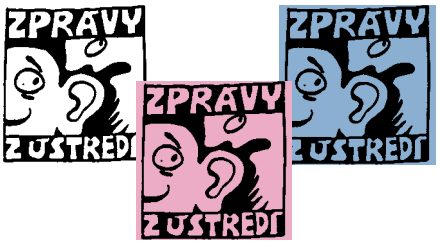

- Roztočtí sokolové nemilosrdně vyklovali roztocké tomíky z domku zvaného likusák. Domek si těsně před revolucí tomíci postavili za pomoci posledního předsedy MěNV a provozovali v něm sklad oddílového i asociačního materiálu a turistickou ubytovnu.
- Náměstek ministra školství Jan Kocourek se omluvil z narozenin Asociace TOM, stejně tak to učinil o měsíc později ministerský předseda. Pozvání naopak přijaly Helena Illnerová, Eva Bartoňová a Alena Gajdůšková.
- V Opárnu došlo k zázraku srovnatelnému s tím v Lourdech – to když nápaditý šéf stavební firmy Tomáš Hlaváček a jeho lidé nalezli hluboko v zemi prastarý, leč funkční a normy splňující, dva kilometry dlouhý kabel, kterým byla před víc než patnácti lety dovedena do mlýna elektřina a o kterém neměli tomíci, projektant, hasička Růžičková ani ekoterorista, který kvůli přívodu elektřiny vydíral náš spolek, ani tušení. Ekoteroristovi sklaplo, tomíci a stavitelé zajásali.
- Náčelníci spolků požádali o přijetí u ministra Dobeše, a když se jim nepodařilo k němu proniknout přes kruhovou obranu jeho úřadu do měsíce od odeslání dopisu, využili předvolebních kontaktů a poslali ministrovi textovou zprávu, na kterou Josef Dobeš obratem zareagoval osobním telefonátem a příslibem brzké schůzky.
- Zlaté Šípy poznaly, že napsat knihu o dobrodružném oddílovém životě není žádný špás.
- Proběhl 3. ročník soutěže 21, který v kategorii malých oddílů vyhrál oddíl 1. Maracaibo z Třince a v kategorii velkých oddílů opětovně Zlaté Šípy z Valmezu.
- Tomáš Fúsek obsadil v mistrovství světa v orientačním biatlonu krásné páté místo a krom toho si z pořádajícího Dánska odvezl ještě i čtvrtou pozici v běhu na 7,5 kilometrů. Umístění v horních pěti šprušlích na světovém poháru téže disciplíny už přestal Tom počítat.

Tomíci blahopřejí, druhý takový borec mezi námi není!

- Týž Tom Fúsek začal připravovat letní sraz tomíků v Českém Švýcarsku s předsevzetím připravit nejméně stovce účastníků skvělý letní týden.
- Kancelář ministerského předsedy pozvala šéfy spolků ke schůzce s Petrem Nečasem, aby pak dohodnutý termín zase zrušila, zatím žel bez náhrady.

Co bylo v říjnu, listopadu a prosinci 2010

- Proběhly komunální a senátní volby a někteří tomíci kandidovali do zastupitelstev. David Šimek, pořadatel jednoho z nejúspěšnějších sněmů ve Svitavách, se stal tamtéž starostou a T. Novotný usedl do neplaceného křesla radního v rodných Roztokách. Skaut Petr Bratský – Bráca, který se k neziskovkám vždy hlásil a který pro ně leccos dobrého udělal, získal v nejtěsnějším souboji v Praze post senátora.
- Předseda Asociace TOM a šéf malostranského Sokola se přátelsky dohodli, že tomíci si v roce 2011 opět pronajmou srub Psí zub.
- Šéf skautů, předseda Pionýra, šéf tomíků a předseda národní rady se před schůzkou s ministrem školství P. Dobešem sešli s ředitelkou odboru Janou Heřmanovou a požádali ji o řadu úprav a změn, které by měly vylepšit vzájemnou komunikaci mezi odborem pro mládež a dětskými spolky. Změny a úpravy se týkaly metodiky, možnosti opravného prostředku ve výběrových řízeních (jinak řečeno, aby dobrý projekt nevypadl kvůli formální maličkosti, ale aby byl dán prostor pro nápravu), účasti zástupců spolků v grantových komisí a také toho, aby dekret označující organizaci uznanou státem pro práci s mládeží nebyl jen zarámovaným papírem, ale aby byli jeho nositelé v praxi alespoň minimálně zvýhodněni, tak, jak to ministerstvo již před dávnými roky slíbilo.

  Paní ředitelka byla změnám nakloněna.
- V Kamence po novém sporáku přistála i nová lednice a Janov se díky dotaci ministerstva školství dočkal nových toalet a sprch, ze kterých se nikdy nikomu nebude chtít odejít.
- Na ústředním výboru KČT konaném pohostinnými turisty z odboru Čeřínek na stejnojmenné chatě na Vysočině vystoupil se svým hlavním a v podstatě jediným klubovým tématem, totiž kritikou tomíků, šéf Královehradecké oblasti klubu pan Hovorka.
- Eliška Rydlová z Poděbrad ušila překrásné potahy na postarší matrace v Pořešíně a Tadeáš Klaban z téhož maloměsta vyrobil spolkovou novoročenku, nad jejíž nápaditostí mnozí jásali.
- Ministr školství Josef Dobeš v hodinovém rozhovoru na obědě s náčelníky spolků souhlasil s jejich návrhy, podněty a požadavky a konstatoval, že chápe význam dotačních prostředků z „tuzemských“ zdrojů, které ne vždy mohou nahradit peníze evropské. Poté poděkoval spolkům za práci a požádal jejich zástupce, aby ho po čase informovali, jak je s jejich požadavky a náměty v jeho úřadě naloženo.
- Proběhla oprava podlah ve srubu v Broumově u Tachova.
- Jiří Homolka sestavil rozpočet Klubu českých turistů, po dlouhé době snad reálný, bez chimérických příjmů a zbytečných výdajů.
- Václav Hrobský z Pacova poslal jako každoročně do Roztok zásilku jedlých kaštanů ze své zahrádky, což bylo pro úředníky ústředí milým dokladem toho, že rituály fungují a zima se blíží.
- Neuvěřitelná pomalost České pošty, která se vybavuje skvělými novými uniformami a neustále prochází restrukturalizací, zavinila, že drážďanská banka, která financuje v rámci evropského programu Cíl 3 rekonstrukci Opárna, opozdila splátku a přinutila úředníky ústředí přemýšlet o prodeji rodinných šperků, aby po Novém roce bylo na živobytí.
- Zdeněk Vejrosta usilovně doloval vyúčtování turistických závodů z tomíků z Českého Brodu.
- Vedení spolku, které zasedlo v Praze zkraje prosince, rozhodlo, komu udělit na slavnostním večeru 22. ledna Stříbrný hořec a koho doporučit na vyznamenání po linii Klubu českých turistů.
- Pionýři si po Petru Haladovi zvolili do čela opět Martina Bělohlávka.
- Alice Pařízková byla zavalena oddílovými vyúčtováními.
- Náměstek ministra školství J. Kocourek pozval zástupce spolků zpět do grantových komisí s tím, že budou mít hlas poradní.
- Petra Chourová z TOM Veverk se stala ředitelkou kanceláře České rady dětí a mládeže.
- Sešla se Rada turistických závodů, kterou poprvé vedl nové šéf závodů Jiří Buňka a na které předseda asociace poděkoval Zdeňkovi Vejrostovi a se zájmem vyslechl, co všechno závodníci ve své pestré činnosti chystají.
- Tomek Hurt a Helenka Podroužková se chystali na schůzku se saskými partnery, kterou však německá turistka Gabi Lorenz kvůli přívalům sněhu zrušila.
- V Opárně se po roce a půl od zahájení rekonstrukce rozsvítilo opravdové elektrické světlo (do té doby byl elektrický proud vyráběn Dieselovým agregátem) a všichni zazpívali Hosana.
- Na inzerát, kterým KČT poptával asistenta či asistentku generálního sekretáře, se během čtyř hodin, po které visel na webu Job´s. přihlásilo 89 (!) zájemců, z nichž Mojmír Nováček a Tomáš Novotný vybrali dvacítku, kterou následně pozvali na pohovor. Od ledna by na klubovém ústředí měli nakonec pracovat dva noví zaměstnanci, sekretářka a asistent.
- Tereza a Filip Chmelovi z Ligy lesní moudrosti přemýšleli o tom, jak v létě roku 2011 vypravit v pořadí už 4. ročník banátského táboření.
- Ústředí vyzvalo oddíly, aby využily možnosti mimořádné materiálové dotace, což následně několik TOM také učinilo.
- Michal Urban, dosavadní šéf Agentury mládež, byl nominován do čela odboru pro mládež školského ministerstva.
- Jan Stráský obdržel na Pražském hradě z rukou Václava Klause Stříbrnou plaketu prezidenta republiky. Stalo se tak u příležitosti 70. narozenin předsedy KČT a je jistě milé, že hlava státu kývla na nabídku stát se čestným členem Klubu českých turistů.
- TOM Čmoudík zachránil v Mezholezích náčelníka spolku a také Tomka Hurta, kteří při pozorování jeleních skoků pod rozhlednou Koráb zapadli vozem do nekonečných spoust sněhu.
- V ukrutných mrazech, které od listopadu mučil a trýznil celou naši zem, zamrzl zobák anonymovi zvanému Mysterious Marker.
- Skončil rok 2010 a tomíci s nadějí hledí do roku 2011, do roku dvacátého výročí své novodobé existence.

Poděkování

Lednový Tomík vychází v den oslav 20. výročí našeho spolku. Rád v něm poděkuji všem, kdo se na velkých oslavách v divadle ABC podíleli. Můj dík patří trpělivé a precizní organizátorce sněmu Kačce Blandové z ústředí, Tomkovi Hurtovi i dalším kolegům – úředníkům, Milanu Blšťákovi, který se postaral o výzdobu sálu, Jiřímu Chourovi, který poslal při příležitosti oslav do světa příběhy Veverka Joachyma, Ondrovi Šejkovi, který si hrál s CD a DVD, Lence Podolákové a Leoši Piroutkovi z Polabí, jejichž roli teprve doceníme, Jiřímu Palátovi, autoru „Poupátka“– naší skvělé sněmovní znělky a konečně všem pomocníkům z řad našich oddílů, kteří v pravý čas přiložili ruku k dílu.

Tomáš Novotný

OHLASY

Blahopřejeme!

7. listopadu oslavil 70. narozeniny Miloš Stejskal, vedoucí TOM Horolezčata a významný zástupce VHT v Klubu českých turistů. Svojí energií a vitalitou by mohl být inspirací i pro mladší kolegy v našem spolku. K jubileu mu přejeme vše nejlepší, a také spoustu dalších zápisů do vrcholových knížek.

Kateřina Blandová,
ústředí Asociace TOM

Návštěvníci veletrhu Regiontour v Brně se jistě zastavili také u stánku KČT, který obětavě střežila dlouholetá vedoucí poděbradských tomíků Zdeňka Formánková.

Osmého ledna se v Ostravici, u srubů Baníku Ostrava, konal Zimní sraz oddílů Moravskoslezského kraje, letos již 43. ročník. Obleva způsobila, že i v Beskydech rychle zmizel sníh, což však 140 účastníkům ze 14 oddílů neubralo na náladě. Poděkování patří TOM Sirius Ostrava za poskytnutí zázemí a všem účastníkům za příspěvek na charitativní Novoroční čtyřlístek!

Rosťa Kašovský,
Tom Čmoudík Ostrava

Brigádníci

Dobrovolníci:
1. TOM Lvíčci Hradec Králové – nejvíce práce, pracovali celý prodloužený víkend. (dřevo, úklid, okna, prach) Polana
2. TOM Lesani Karviná– víkendová brigáda (dřevo) Kusalíno
3. TOM Kačeny Rousínov – víkendovka (dřevo) Kusalíno
4. TOM Bobři Úštěk – dřevo Polana
5. TOM Tuláci Frýdek-Místek – dřevo Polana
6. TOM UFO Ostrava – dřevo Polana

Za materiál: TOM Maracaibo Třinec, TOM Medvědí Stopa Holešov, TOM Delfíni, TOM FANTAN Brno, TOM Neptun Vyškov

Všem velké díky za pomoc!

Jirka Homolka

Tomík č. 76,
Leden 2011

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR
Redakce:
ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel.. fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785
E-mail: ustredi@a-tom. cz,
www. a-tom. cz
Číslo do tisku připravili:
Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Petr Balcer, kuha, Tomek Hurt
Grafika: Jiří Chour
Foto obálka: Zdeněk Šmída
ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 1000 výtisků.

Uzávěrka příštího čísla
25. března 2011

Jan Stráský organizující, kouřící, jubilující

Naše blahopřání má trochu zpoždění, ale myslím, že na upřímná slova je čas vždycky. Nadto je oslavenec demokrat, který jubilea a s nimi spojené taškařice nijak zvláště neprožívá, což se o něm všeobecně ví.

Sedmdesátka, kterou ve zdraví a též nemalé svěžesti duševní 24. prosince 2010 předseda Klubu českých turistů oslavil, stojí však alespoň za drobné laudatio.

Tak tedy: popřejme nepřehlédnutelnému Janu Stráskému, politikovi, který nějaký čas seděl v křesle premiéra končící federace a který v téže době dokonce zastupoval prezidenta republiky, ale také organizátorovi, milovníku Šumavy a pohybu v přírodě vůbec, neúnavnému tvůrci klubových směrnic a trpělivému diskutérovi, aby se mohl ještě řadu let věnovat svému bezesporu nejmilejšímu koníčku, a to turistice. Lhostejno, zda tuzemské či zahraniční, povznášející jsou obě.

Kdybych nebyl zapřísáhlý nekuřák, napíšu, že ty nejobyčejnější cigarety mají na výkon a výdrž našeho předsedy kouzelný vliv. Tak tedy dobrá, je to venku, je to má historicky poslední pozitivní poznámka o kuřivu a o nikom jiném v celé EU bych to nenapsal. Všechno dobré, pane předsedo!

jménem redakce Tomíka a tomíků vůbec
Tomáš Novotný

Nový krajánek Libereckého kraje

Předsednictvo spolku jmenovalo ve středu 24. listopadu 2010 novým krajánkem Libereckého kraje Zdeňka Šmídu (35), vedoucího TOM Chippewa a majora civilní služby v. v.

Zdeněk tak vystřídá ve funkci krajánka svého bratra Jiřího, který v ní setrval od roku 2000 a kterému vedení spolku vyslovilo srdečný dík. Zdeněk Šmída přibírá vedle péče o ženu Lucii, syna Matýska, dva psy, českou Letní táborovou školu, dubický Domek, Tomka a oddíl Chippewa ještě jednu roli. Přejme mu v ní mnoho úspěchů.

Tomáš Novotný

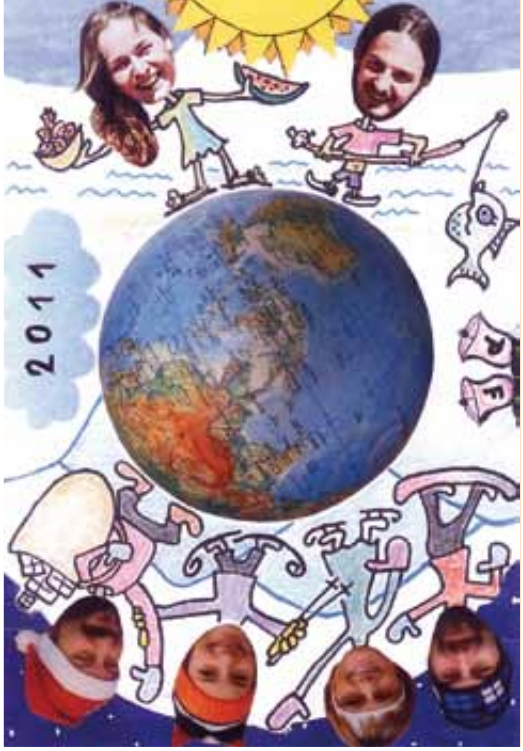

pf 2011

Krásné prožití vánočních svátků a úspěšný rok 2011 Vám přejí tomíci z oddílu

TOM S.T.A.N. Praha 3

Příjemné prožití svátků vánočních, štěstí, pevné zdraví, mnoho osobních i pracovních úspěchů v novém roce přejí

VEJŘÍ

Veverk Joachym

ZNAČKAŘ

TURISTICKÉ ZNAČKY JSOU PRO NÁS DĚSNĚ DŮLEŽITÉ

STOP

A PLOC?

PÁSOVÉ ZNAČKY SE VYSKYTUJÍ, NA ROZDÍL OD PÁSOVÉHO OPARU, VE 4 BARVÁCH

JÁ NEVÍM, ALE MYSLÍM, ŽE ŽLUTÁ VEDE DO ČÍNY

TÝ VÉÉÉ VOLAVKA

VELIKÁ, ZDÁLI VIDITELNÁ ZNAČKA, NAZÝVÁ SE VOLAVKA

CESTU DOMŮ MI JISTÍ ZNAČKA ODBOČKA K VRCHOLU

DOMŮ...

DO PODOLÍ...

...

JSOU DNY, KDY MU ANI TA ZNAČKA MOC NEPOMŮŽE

MODRÁ JE DOBRÁ. DOVEDE NÁS PŘÍMO K PRAMENU, KTERÝ LÉČÍ

VELKÉ ŠTĚSTÍ, ŽE NÁS VEDE TAKOVÝ ZNALEC PŘÍRODY!

!

A JSME TADY!

Zlatopramen 11°

J.CH.